

[Undervisningsministeren]

forløb, men vi har langtfra løst problemet. Vi ved heller ikke, hvor godt vi kan løse det på længere sigt, og derfor er der god grund til fortsat at interessere sig for den side af sagen.

Regeringen har fortsat det overordnede ønske at holde fast i vekselluddannelsesprincippet, men hvis det betyder, at en stadig større del af en ungdomsårgang ikke kan få færdiggjort uddannelsen, er vi selvfølgelig nødt til at gøre os andre overvejelser. Det er det, vi har gjort med mulighederne for skolepraktik. Jeg er sådan set enig med dem – måske stærkest fru Ebba Strange – der i starten var skeptiske over for skolepraktiktanken, men de erfaringer, vi har indhøstet, viser jo, at i kraft af skolernes engagement, lærernes engagement, er der mange gode eksempler på skolepraktik. Den kan altså være et godt supplement til praktik ude i virksomhederne, hvad enten de er offentlige eller private. Men selv om skolepraktikken altså kan være et godt tilbud, kan den ikke fuldt ud erstatte de kvaliteter, der ligger i det at komme ud på en arbejdsplads.

Jeg vil bare sige i dag – ud over det, jeg allerede har betonet, nemlig at vekselluddannelsesprincippet skal fastholdes og styrkes – at vi altså ikke skal læne os tilbage og tro, at så lykkes det. Vi må være forberedt på også at tænke i andre baner, hvis det viser sig, at de unge bliver tabere på det område. Men udviklingen er altså gunstig i øjeblikket, og jeg håber, vi alle skubber på, så det kan lykkes bedst muligt.

Der har været synspunkter fremme omkring den del af forslaget, der går ud på at adskille de erhvervs-gymnasiale uddannelser fra erhvervsuddannelserne i øvrigt. Nu har vi jo et udvalgsarbejde i gang, hvor en række interessenter, både arbejdsmarkedets parter og repræsentanter for skolerne og andre, arbejder med dette spørgsmål, og det vil vi selvfølgelig afvente forløbet af, men når vi er enige i disse overvejelser, så er det selvfølgelig, fordi vi har gjort den erfaring, at erhvervsuddannelserne bliver for vanskelige for de unge, fordi de bliver for boglige og teoretiske i starten. Derfor er det naturligt, at vi gør os overvejelser om, hvorvidt vi kan tilrettelægge dem på en bedre måde, så vi både fastholder kvaliteten i de erhvervs-gymnasiale uddannelser og i erhvervsuddannelserne, men også tager et større hensyn til de unge.

Det, der er vigtigt i denne sammenhæng, er selvfølgelig netop de mange unge, der gerne vil gennemgå og er kommet i gang med en erhvervsuddannelse, men som falder fra i skuffelse over, at de ikke kan klare det boglige og teoretiske, som har en stor plads – og efter min mening en *for* stor plads – i starten. Men jeg vil godt understrege, at det også for os er afgørende, at de erhvervs-gymnasiale uddannelser fortsat er forankret på skolerne, at lærerne og lokaliteterne stadig er de samme, men at vi mere hensigtsmæssigt kan tilrettelægge adskilte forløb, også på en sådan måde, som nogle i dag også har lagt vægt på, nemlig at det vil være muligt at gå fra det ene forløb til det andet uden at skulle starte forfra.

Det er i øvrigt en mere generel bestræbelse, vi vil gøre os, at fremme fleksibiliteten i vore uddannelser gennem meritordninger, gennem godskrivning af reelt erhvervede kvalifikationer. Det er en meget stor opgave, vi har sat os selv på, kan jeg roligt sige, men vigtig, hvis vi skal udbygge fleksibiliteten i uddannelserne.

Den fri ungdomsuddannelse, som jo er et nyt indslag, har fået, så vidt jeg har lyttet mig til i dag, en meget positiv modtagelse. Det er jeg glad for. Jeg tror nemlig, at vi her har nogle muligheder for specielt at hjælpe en del af de ca. 12.000 unge, som ikke kommer i gang med en uddannelse, og den meget positive modtagelse, som forslaget har fået i dag, giver jo god anledning for os i ministeriet til nu – for det forudsætter lovgivning – at udarbejde et lovforslag, som vi senere kan behandle her i Tinget.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder med forslaget, for det er jo beskrevet i redegørelsen, men det, der er særlig interessant og spændende, synes jeg, er, at vi i sådanne nye uddannelsesforløb, som den fri ungdomsuddannelse lægger op til – som jo tilpasses den enkelte unge – i høj grad er individuelle forløb, og her er der muligheder for, at en række af de gode, højt værdsatte alternative uddannelses tilbud i samfundet kan indgå i forløb, som kan få betydning for de unge på deres videre vej frem i uddannelsessystemet eller måske i egentlig beskæftigelse.

Jeg lægger vægt på, som nogle har sagt, når vi nu forbereder et sådant lovforslag, at det sker i nær kontakt med de mange kredse, som er interesseret i denne sag, og som jo har en tradition for at blive inddraget – det gælder